

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 131

Iunie 2010

Schwizgebel c. Elveției - 25762/07

Hotărâre din 10.6.2010 [Secția I-a]

Articolul 14

Discriminare

Interdicția pentru un celibatar de o anumită vârstă, de a adopta un al doilea copil: *absența violării*

În fapt – Ulterior adopției unui copil în 2002, reclamanta, celibatară și în vârstă de 47 ani, a solicitat autorizarea de a primi un al doilea copil în vederea adopției acestuia. Toate cererile acesteia au fost respinse până în ultima instanță de Tribunalul Federal în 2006.

În drept – Articolul 14 coroborat cu articolul 8: a) *Aplicabilitatea* – Această cauză se referă la problema accesului la adopție. Legislația autorizează în mod expres adoptarea de către o persoană celibatară, care a atins vârsta de 35 de ani. Știind că autorizația este indispensabilă pentru persoana care vrea să adopte un copil, circumstanțele speței intră în domeniul de aplicare al articolului 8. În plus, reclamanta susține că a fost victima unei discriminări bazată pe vârsta sa în exercitarea unui drept recunoscut de legislația națională. Vârsta reclamantei a avut un caracter determinant pentru respingerea cererilor sale de către instanțele naționale. Articolul 14 coroborat cu articolul 8 se aplică în speță.

b) *Fondul* – Reclamanta se poate pretinde victimă a unui tratament diferențiat în raport cu o femeie celibatară, mai tânără care, în aceleași circumstanțe, ar fi susceptibilă să obțină autorizația de a primi un al doilea copil în vederea adopției acestuia. Respingerea cererii acesteia de a autoriza primirea unui copil în scopul adopției, urmarea scopul legitim de a proteja bunăstarea și drepturile acestui copil. În 1998, reclamanta, în vârstă de 41 de ani, a fost autorizată să primească un copil. Privind adopția unui al doilea copil, în 2006 Tribunalul Federal a considerat că diferența de vârstă între reclamantă și copilul spre adopție, situată între 46 și 48 ani, excesivă și contrară interesului copilului. Nu există un numitor comun între sistemele juridice a statelor membre ale Consiliului Europei privind dreptul de a adopta singură, în calitate de persoană celibatară, limitele vârstei minime și maxime fixate pentru adoptatori, precum și diferența de vârstă dintre

adoptator și adoptat. Astfel, autoritățile elvețiene dispuneau de o largă marjă de apreciere și legislația, cât și deciziile luate, par a se situa, în mod clar, în cadrul soluțiilor adoptate de majoritatea statelor membre ale Consiliului Europei și a fi în conformitate cu dreptul internațional în vigoare. Deciziile instanțelor naționale nu au fost arbitrare, fiind emise în cadrul unor proceduri contradictorii și motivate. Acestea au fost inspirate nu numai de interesul superior al copilului ce urma a fi adoptat, dar și de interesul copilului deja adoptat. Prin urmare, criteriul diferenței de vârstă între adoptant și adoptat nu a fost fixat într-o manieră abstractă de către legislație, dar a fost aplicat de către Tribunalul Federal într-o manieră suplă și luând în considerare toate circumstanțele cauzei. Argumentele instanțelor naționale nu sunt nerezonabile sau arbitrare privind faptul că adopția unul al doilea copil, chiar și de o vârstă comparabilă cu a primului, ar constitui o sarcină suplimentară pentru reclamantă sau că există mai multe probleme în familiile cu mai mulți copii adoptați. Este evident că în acest tip de cauze referința la datele statistice este necesară și că anumită doză de speculație este inevitabilă. Dacă ținem cont de marja de apreciere considerabilă a statelor în acest domeniu și de necesitatea de a proteja interesul superior al copiilor, refuzul de a autoriza plasarea unui al doilea copil, nu a încălcat principiul proporționalității. Diferența de tratament litigioasă nu este discriminatorie în sensul articolului 14.

Concluzie: absența violării (unanimitate).

© **Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.